هل سألت نفسك؟ من خلقك؟ ولماذا؟

وماذا بعد الموت؟ (للجمعية)

ເຈົ້າເຄີຍຖາມຕົວເອງບໍ່?

ໃຜແມ່ນຜູ້ສ້າງໂຕເຈົ້າ?

ແລ້ວສ້າງມາເພື່ອຫຍັງ?

ແລ້ວຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກຄ

ວາມຕາຍ?

ເຈົ້າເຄີຍຖາມຕົວເອງບໍ່? ໃຜແມ່ນຜູ້ສ້າງໂຕເຈົ້າ? ແລ້ວສ້າງມາເພື່ອຫຍັງ? ແລ້ວຈະມີຫຍັງເກີດຂື້ນຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ?

ຄະນະກຳມະການວິຊາການ ປະຈຳສະມາຄົມບໍລິການຄົ້ນຄ້ວເນື້ອຫາອິສລາມ ໃນພາສາຕ່າງໆ

ເຈົ້າເຄີຍຖາມຕົວເອງບໍ່? ໃຜແມ່ນຜູ້ສ້າງໂຕເຈົ້າ? ແລ້ວສ້າງມາເພື່ອຫຍັງ? ແລ້ວຈະມີຫຍັງເກີດຂື້ນຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ?

ຄະນະກຳມະການວິຊາການ ປະຈຳສະມາຄົມບໍລິການຄົ້ນຄ້ວເນື້ອຫາອິສລາມ ໃນພາສາຕ່າງໆ

ໃຜແມ່ນຜູ້ສ້າງໂຕເຈົ້າ ໂອ້ມະນຸດເອີຍ? ຖ້າຫາກເຈົ້າສ່ອງເບິ່ງຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າພາຍໃຕ້ກ້ອງຈຸລະທັດ , ເຈົ້າຈະເຫັນໂລກແຫ່ງຄວາມແມ່ນຍໍາ ແລະ ຄວາມມະຫັດສະຈັນ, ເພາະທຸກ ໆ ຈຸລັງໃນຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າບັນຈຸຂໍ້ມູນທາງກຳມະພັນທີ່ມີລະຫັດອັນຊັບຊ້ອນ.

ເຈົ້າເຄີຍຖາມໂຕເອງບໍ່ວ່າ ໃຜເປັນຜູ້ຂຽນລະຫັດເຫຼົ່ານີ້? ແລະ ໃຜແມ່ນຜູ້ວາງມັນໄວ້ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ?

ທຸກໆ ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ສູງໃຫຍ່ ແລະ ທຸກໆ ເຮືອນສານທີ່ລຽບງ່າຍ ລ້ວນຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຜູ້ສ້າງຂອງມັນ; ແລ້ວມັນຈະເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ຈັກກະວານອັນກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານນີ້ ພ້ອມດ້ວຍຄວາມສວຍງາມ, ຄວາມລະອຽດຮັດກຸມ

ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບໃນທຸກລາຍລະອຽດຂອງມັນຈະເກີດຂຶ້ນມາໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສ້າງ?

ໂອ້ ມະນຸດເອີຍ, ເມື່ອສະຕິປັນຍາຂອງເຈົ້າບໍ່ອາດຍອມຮັບໄດ້ວ່າ: ໂທລະສັບມືຖືອັດສະລິຍະທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງປານີດນັ້ນເກີດຂຶ້ນມາເອງໂດຍປາສະຈາກຜູ້ອອກແບບ ແລະ ຜູ້ຜະລິດ, ຫຼື ເຄືອຂ່າຍອຸປະກອນທີ່ຊັບຊ້ອນທີ່ເຮັດວຽກຢ່າງສອດຄ່ອງ ແລະ ແມ່ນຍໍານັ້ນມີຂຶ້ນໂດຍປາດສະຈາກຜູ້ຂຽນໂປຣແກຣມ ຫຼື ຜູ້ຄວບຄຸມ, ແລ້ວສະຕິປັນຍາຈະຍອມຮັບໄດ້ແນວໃດວ່າ: ຈັກກະວານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ພ້ອມດ້ວຍລະບຽບ, ຄວາມສ້າງສັນ, ກົດເກນທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ລະບົບອັນປານີດທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ໃນນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນມາໂດຍປາສະຈາກຜູ້ສ້າງ?

ທຸກໆ ສິ່ງໃນຈັກກະວານນີ້, ຕັ້ງແຕ່ອະນຸພາກທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດຈົນເຖິງກາແລັກຊີທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ລ້ວນເປັນສິ່ງທີ່ຊີ້ບອກເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຜູ້ສ້າງ. ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ສະຕິປັນຍາທີ່ມີລະບົບອັນລະອຽດຮັດກຸມນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນມາຈາກຄວາມວຸ່ນວາຍ, ສະຕິປັນຍາທີ່ສົມບູນຍ່ອມບໍ່ຍອມຮັບວ່າຈັກກະວານນີ້ເກີດຂຶ້ນມາຈາກຄວາມວ່າງເປົ່າ, ຫຼື ຍອມຮັບວ່າລະບົບອັນສວຍງາມທີ່ຊັບຊ້ອນນີ້ເປັນພຽງຜົນຂອງຄວາມບັງເອີນທີ່ມືດບອດ

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ສະຕິປັນຍາ ແລະ ທໍາມະຊາດອັນດີງາມນໍາພາມະນຸດໄປສູ່ການສັດທາໃນການມີ

ຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ສ້າງ,
ທັງສອງສິ່ງນີ້ກໍຍັງຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຮົາພິຈາລະນາເຖິງຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະ ສິດທິຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ.

ການພິຈາລະນາໃນຄຸນລັກສະນະຂອງຜູ້ສ້າງ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງເຖິງຄວາມຈໍາເປັນທີ່ພຣະອົງຕ້ອງມີຄວາມສົມບູນແບບຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພຣະອົງຈະມີຄຸນລັກສະນະທີ່ບໍ່ສົມບູນ.

ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ຜູ້ຊົງສ້າງນັ້ນຊົງປະກອບດ້ວຍທຸກຄຸນລັກສະນະແຫ່ງຄວາມສວຍງາມ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ເພາະພຣະອົງ ຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ຄືຜູ້ຊົງມີຄວາມສາມາດເໜືອທຸກສິ່ງ, ຜູ້ຊົງຮອບຮູ້ໃນທຸກສິ່ງ, ຜູ້ຊົງປຣີຊາໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງ ແລະ ກໍານົດໄວ້. ຄວາມສົມບູນແບບນີ້ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແຕ່ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ, ເພາະວ່າຄວາມບົກພ່ອງໃດໆ ໃນພຣະຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ຈະນໍາໄປສູ່ຄວາມຜິດພາດໃນການສ້າງ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການ, ເຊິ່ງມັນຂັດແຍ້ງກັບຄວາມລະອຽດຮອບຄອບທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນຈັກກະວານ.

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການທີ່ພຣະອົງປາດສະຈາກຄວາມບົກພ່ອງນັ້ນ; ໝາຍຄວາມວ່າ ພຣະຜູ້ສ້າງຈະຕ້ອງບໍ່ຕ້ອງການເພິ່ງພາສິ່ງທີ່ພຣະອົງສ້າງ.

ພຣະອົງບໍ່ຕ້ອງການຜູ້ໃດ, ແຕ່ທຸກສັບພະສິ່ງລ້ວນຕ້ອງການພຣະອົງໃນການກຳເນີດ ແລະ ການດຳລົງຢູ່. ແລະ ພຣະອົງນັ້ນປາສະຈາກການມີຄູ່ຄອງ ແລະ ລູກ, ເພາະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນສັນຍານຂອງການຂາດຄວາມສົມບູນ ແລະ ຄວາມອ່ອນແອ. ແລະ ອັລລໍຮ໌ນັ້ນປາດສະຈາກສິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນ.

ເມື່ອອັລລໍຫ໌ຄືພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່, ຜູ້ຊົງມີຄຸນລັກສະນະແຫ່ງຄວາມສົມບູນ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ສ້າງພວກເຮົາ ແລະ ຈັກກະວານຂຶ້ນມາຈາກຄວາມບໍ່ມີ, ພຣະອົງເປັນເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ປະທານປັດໄຈຍັງຊີບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ປົກຄຸມພວກເຮົາດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງຄືຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຈັດການທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ; ມັນບໍ່ສົມຄວນແລ້ວບໍທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງສະແດງຄວາມຂອບຄຸນຕໍ່ພຣະອົງ, ສະແຫວງຫາວິທີການທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈຈາກພຣະອົງ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອັນຈຳເປັນທີ່ເຮົາຕ້ອງມີຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເຖິງຈຸດປະສົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຂຶ້ນມາເພື່ອມັນ?

ມັນສົມເຫດສົມຜົນບໍ່ ທີ່ອັລລໍຫ໌ຈະສ້າງເຮົາມາແລ້ວບໍ່ຊີ້ແຈງໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຕ້ອງການຫຍັງຈາກເຮົາ? ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້? ແມ່ນຫຍັງຄືຈຸດປະສົງ ແລະ

ເປົ້າໝາຍໃນການດຳລົງຊີວິດຢູ່ຂອງເຮົາ?
ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນກັບເຮົາຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍ?

ລອງຄິດຕາມເບິ່ງວ່າ
ຖ້າຫາກມີຄົນຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ສ້າງພະລາດຊະວັງອັນຫຣູຫລາ, ພ້ອມທັງຕິດຕັ້ງດ້ວຍເທັກໂນໂລຢີທີ່ທັນສະໄໝທີ່ສຸດ, ແຕ່ເມື່ອສ້າງສຳເລັດແລ້ວ, ລາວກໍກັບທຳລາຍມັນລົງທັງໝົດໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ, ເຮົາຈະຖືວ່າຄົນຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ມີປັນຍາໄດ້ບໍ່? ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ບໍ່ແມ່ນການກະທຳແບບຫລິ້ນໆ ທີ່ບໍ່ສົມຄວນກັບຜູ້ມີສະຕິປັນຍາດອກບໍ?

ໃນເມື່ອການກະທຳເຊັ່ນນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຍອມຮັບບໍ່ໄດ້ສຳລັບມະນຸດ, ແລ້ວເປັນໄປໄດ້ແນວໃດທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງປັນຍາ ຜູ້ຮອບຮູ້ ຈະສ້າງຈັກກະວານອັນສວຍງາມນີ້ຂຶ້ນມາຢ່າງສົມບູນແບບ ແລ້ວທຳລາຍມັນຖິ້ມໂດຍບໍ່ມີເປົ້າໝາຍ ຫຼື ປັນຍາໃດໆ?

ພຣະເຈົ້າອັລລໍຫ໌ໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດຂຶ້ນມາເພື່ອປະສົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ນັ້ນກໍ່ຄືການເຄົາລົບບູຊາພຣະອົງພຽງອົງດຽວ ໂດຍບໍ່ຕັ້ງສິ່ງໃດເປັນພາຄີຮ່ວມກັບພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງພວກເຂົາຂຶ້ນມາ ເພື່ອທົດສອບພວກເຂົາບົນໂລກນີ້, ແລະ ໄດ້ກຳນົດວັນເວລາໜຶ່ງໄວ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ເຊິ່ງພວກເຂົາຈະຖືກຟື້ນຄືນຊີບໃນວັນກິຍາມະຮ໌ ເພື່ອທີ່ຈະຖືກສອບສວນກ່ຽວກັບການກະທຳຂອງພວກເຂົາ; ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ສັດທາຕໍ່ອັລລໍຫ໌ ແລະ ຕອບຮັບການຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະອົງ

ຜູ້ນັ້ນກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກສໍາລານໃນສວນສະຫວັນ ແລະ ຈະໄດ້ພໍານັກຢູ່ໃນນັ້ນຕະຫຼອດການ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຫັນຫຼັງໃຫ້ແກ່ສັດຈະທໍາ ກໍ່ຈະເປັນຊາວນາລົກ.

ການເຄົາລົບສັກກາລະບູຊາເປັນພັນທະທີ່ຈໍາເປັນເໜືອພວກເຮົາ
ເພາະມັນຄືເປົ້າໝາຍສູງສຸດໃນການດໍາລົງຢູ່ຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ມັນເປັນເຄື່ອງຢັ້ງຢືນເຖິງການຂອບພຣະຄຸນ ແລະ ການຍອມຮັບຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຄວາມເປັນພຣະຜູ້ອະພິບານຂອງອັລລໍຫ໌ ແລະ ອຸລູຮິຍະຫ໌ຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງໃຕ່ຕອງເຖິດວ່າ ອັລລໍຫ໌ ຊົງເປັນຜູ້ສ້າງເຈົ້າ ແລະ ໄດ້ປະທານການໄດ້ຍິນ ແລະ ການເບິ່ງເຫັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ໄດ້ອ້ອມຮອບເຈົ້າໄວ້ດ້ວຍປັດໄຈຕ່າງໆ ທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນ, ພຣະອົງຄືຜູ້ຫມູນວຽນລະບົບເລືອດໃນຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະ ປະທານນໍ້າ ແລະ ອາກາດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແລະ ໃນທຸກ ໆ ເວລາ ເຈົ້າກໍຕ້ອງການເພິ່ງພາພຣະອົງ, ຫາກບໍ່ແມ່ນຄວາມເມດຕາ ແລະ ການດູແລຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ເຈົ້າຄົງຈະດັບສູນ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຈົ້າກໍຈະສູນສິ້ນໄປ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ພຣະອົງ ຊົງຮັບປະກັນປັດໄຈຍັງຊີບຂອງເຈົ້າ ຂະນະທີ່ເຈົ້າເປັນພຽງຕົວອ່ອນຢູ່ໃນທ້ອງຂອງແມ່, ໃນສະພາບທີ່ເຈົ້າອ່ອນແອ ແລະ ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງໄດ້ເລີຍ.

ພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ບໍ່ສົມຄວນດອກບໍ ທີ່ເຮົາຈະຕ້ອງເຄົາລົບບູຊາພຣະອົງຕາມທີ່ພຣະອົງປະສົງຕ້ອງການ, ບໍ່ແມ່ນຕາມທີ່ເຮົາຕ້ອງການ?!

ລອງໄຕ່ຕອງເບິ່ງວ່າ ຫາກເຈົ້າຕ້ອງການມອບຂອງຂວັນໃຫ້ແມ່ຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະເລືອກສິ່ງທີ່ຖືກໃຈເຈົ້າ ຫຼື ຈະພະຍາຍາມຊອກຮູ້ວ່າແມ່ຂອງເຈົ້າມັກຫຍັງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເພິ່ນມີຄວາມສຸກກັບສິ່ງທີ່ເໝາະສົມກັບເພິ່ນ?

ເຊັ່ນດຽວກັນ ການເຄົາລົບບູຊາອັລລໍຮ໌ ຊຸບຫານະຮຸ ວະຕະອາລາ ກໍບໍ່ຄວນທີ່ຈະເປັນໄປຕາມອາລົມຄວາມມັກຂອງເຮົາ ຫຼື ຕາມຮີດຄອງປະເພນີທີ່ສືບທອດກັນມາ, ແຕ່ຕ້ອງເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະອົງ ຊຸບຫານະຮຸ ຕະອາລາ ລິງປະສົງ ແລະ ຕາມຮູບແບບທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຊາເຮົາໄວ້.

ການເຄົາລົບບູຊາຕ້ອງມີຄວາມບໍລິສຸດໃຈຕໍ່ອັລລໍຫ໌ພຽງຜູ້ດຽວ ໂດຍບໍ່ຕັ້ງສິ່ງໃດເປັນພາຄີກັບພຣະອົງ, ດັ່ງນັ້ນ ມະນຸດຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ອຸທິດການເຄົາລົບບູຊາໃຫ້ກັບສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກພຣະຜູ້ສ້າງຂອງຕົນ. ແລະ ບາບທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຕ້ອງຢູ່ໃນໄຟນະລົກຕະຫຼອດການກໍຄື ການຕັ້ງພາຄີຕໍ່ອັລລໍຫ໌, ນັ້ນຄືການທີ່ມະນຸດເຄົາລົບບູຊາສິ່ງອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນອັລລໍຫ໌ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ພຣະອົງສ້າງຂຶ້ນມາ ເຊັ່ນ: ການບູຊາຮູບປັ້ນ, ດວງຕາເວັນ ຫຼື ດວງເດືອນ, ຫຼື ການບູຊາມະນຸດ, ສັດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ລິງຄຸນນະທຳ. ທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນລ້ວນເປັນຮູບແບບຂອງການຕັ້ງພາຄີ (ຊິຣິກ) ແລະ ການປະຕິເສດສັດທາ (ກຸຟຣ໌), ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເສຍຊີວິດໃນສະພາບດັ່ງກ່າວ

ການຕອບແທນຂອງເຂົາກໍ່ຄືການຢູ່ໃນໄຟນະລົກ ຕະຫຼອດໄປເປັນນິລັນດອນ.

ອັລລໍຫ໌ໄດ້ສົ່ງບັນດາສາດສະດາທູດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍມາເພື່ອບອກພວກເຮົາກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍຂອງການມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງການດຳລົງຊີວິດ, ແລະ ສາດສະດາທູດທຸກທ່ານກໍ່ມີຄຳສອນເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນນັ້ນກໍ່ຄືຄຳສອນຂອງສາສະໜາອິສລາມ ແລະ ການຮຽກຮ້ອງເຊີນຊວນໄປສູ່ການເຄົາລົບບູຊາພຣະຜູ້ສ້າງພຽງອົງດຽວ ໂດຍບໍ່ມີການຕັ້ງສິ່ງໃດເປັນຄູ່ຮ່ວມກັບພຣະອົງ.

ແຕ່ກໍ່ມີຜູ້ທີ່ບິດເບືອນ ແລະ ປ່ຽນແປງສິ່ງທີ່ບັນດາສາດສະດາທູດໃນຍຸກກ່ອນໄດ້ນຳມາ, ດັ່ງນັ້ນ ອັລລໍຫ໌ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງສາດສະດາທູດທ່ານສຸດທ້າຍຄືທ່ານມຸຮັມມັດ ແລະ ໄດ້ປະທານຄຳສອນເລັ່ມສຸດທ້າຍແກ່ມວນມະນຸດຊາດ ນັ້ນກໍ່ຄືຄຳພີອັລກູຣອານ.

ແລະ ມີຫຼັກຖານທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ແລະ ວິທະຍາສາດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທີ່ພິສູດວ່າຄຳພີອັລກູຣອານນັ້ນເປັນພຣະດຳລັດຂອງອັລລໍຫ໌, ແລະ ເປັນຄຳພີສະບັບດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ຖືກບິດເບືອນ ຫຼື ປ່ຽນແປງ.

ແລະ ອັລລໍຫ໌ໄດ້ຊີ້ງບອກພວກເຮົາໄວ້ໃນຄຳພີອັລກູຣອານວ່າ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງຮັບສາສະໜາໃດໆ ຈາກມະນຸດນອກຈາກສາສະໜາອິສະລາມ, ແລະ ບັນດາສາດສະດາທູດທຸກທ່ານກໍ່ມີຄຳສອນເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ:

ນັ້ນຄືການຮຽກຮ້ອງໄປສູ່ການໃຫ້ເອກະພາບຕໍ່ພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະ ເຄົາລົບບູຊາພຣະອົງພຽງອົງດຽວ ໂດຍບໍ່ມີສິ່ງໃດເປັນຄູ່ຮ່ວມ.

ແລະ ອັລລໍຫ໌ໄດ້ຊີ້ງບອກພວກເຮົາໄວ້ໃນຄຳພີອັລກູຣອານວ່າ ມີສວນສະຫວັນ ແລະ ຄວາມສຸກສຳລານອັນເປັນນິລັນດອນ ເຊິ່ງຈະເປັນຂອງບັນດາຜູ້ສັດທາ, ແລະ ມີໄຟນະຣົກ ແລະ ການລົງໂທດອັນເຈັບປວດແສນສາຫັດ ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຄົາລົບບູຊາສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກອັລລໍຫ໌ ຫຼື ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດທີ່ຈະເຂົ້າຮັບນັບຖືສາສະໜາອິສະລາມ.

ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາອິສລາມແຕກຕ່າງຈາກສາສະໜາອື່ນໆ ກໍຄື ຊາວມຸສລິມເປັນກຸ່ມຄົນດຽວທີ່ສາມາດນຳສະເໜີຫຼັກຖານທາງດ້ານເຫດຜົນ ແລະ ຂໍ້ເທັດຈິງທາງວິທະຍາສາດ, ໂດຍອີງໃສ່ແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້, ເພື່ອພິສູດວ່າຄຳພີອັລກຸຣອານທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງພວກເຂົາໃນທຸກມື້ນີ້ ແມ່ນດຳລັດຂອງອັລລໍຮ໌ ຜູ້ສ້າງ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ, ທີ່ຖືກຮັກສາເອົາໄວ້, ຈາກການປ່ຽນແປງ ແລະ ການບິດເບືອນ.

ຄຳພີອັລກຸຣອານຄືຄຳພີທີ່ອັລລໍຮ໌ໄດ້ປະທານແກ່ທ່ານນະບີມຸຮັມຫມັດ ຊໍລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ວະຊັລລໍາ, ພຣະອົງອັລລໍຫ໌ໄດ້ທ້າທາຍມວນມະນຸດມາເປັນເວລາກວ່າສິບສີ່ສັດຕະວັດໃຫ້ສ້າງສິ່ງທີ່ທຽບເທົ່າຂຶ້ນມາ, ຫຼື ແມ້ແຕ່ພຽງບົດດຽວທີ່ຄືກັນ ແຕ່ພວກເຂົາກໍບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້.

ແລະການທ້າທາຍນັ້ນຍັງຄົງຢູ່ຈົນເຖິງທຸກມື້ນີ້ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດສ້າງສິ່ງທີ່ທຽບເທົ່າໄດ້ ທັງໃນດ້ານສຳນວນໂວຫານ, ຄວາມຊັດເຈນ, ຄວາມມະຫັດສະຈັນ, ແລະ ຫຼັກການບັນຍັດຕ່າງໆ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຕະຫຼອດທຸກຍຸກທຸກສະໄໝກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດສ້າງສິ່ງທີ່ຄືກັນ ຫຼື ແມ້ແຕ່ໃກ້ຄຽງໄດ້. ແລະຄວາມມະຫັດສະຈັນໃນຄຳພີອັລກຸຣອານບໍ່ໄດ້ມີພຽງແຕ່ໃນດ້ານພາສາທີ່ໃຊ້ສຳນວນໂວຫານອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຊັດເຈນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງລວມໄປເຖິງຫຼັກຖານທາງດ້ານເຫດຜົນ ແລະ ວິທະຍາສາດທີ່ຢືນຢັນວ່ານີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງອັລລໍຫ໌.

ເມື່ອຄຳພີອັລກຸຣອານມີຫຼັກຖານອັນຊັດເຈນທີ່ພິສູດວ່າເປັນຄຳເວົ້າຂອງອັລລໍຫ໌ແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນ, ການກະທຳທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ມີຫຼັກການກໍຄືການສັດທາຕໍ່ຄຳພີເຫຼັ້ມນີ້ ແລະປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ຖືກກ່າວໄວ້ໃນນັ້ນ, ແທນທີ່ຈະໄປອີງໃສ່ຄຳພີອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກການແຊກແຊງຂອງມະນຸດໃນການປະພັນຂຶ້ນມາ.

ສະຕິປັນຍາທີ່ສົມບູນຍ່ອມນຳພາເຮົາໄປສູ່ການຍອມຮັບວ່າ ຄຳເວົ້າຂອງພຣະຜູ້ສ້າງ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງສັນຈັກກະວານ ແລະ ວາງລະບົບຂອງມັນໄວ້ຢ່າງສົມບູນ, ຄືແຫຼ່ງທີ່ມາອັນຈິງແທ້ທີ່ສຸດເພື່ອການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງ.

ແລະ
ເມື່ອເຮົາພົບວ່າໃນຄຳພີອັລກຸຣອານນັ້ນມີທັງຄວາມອັດສະຈັນທາງດ້ານພາສາ, ບັນດາຂໍ້ເທັດຈິງທາງວິທະຍາສາດ, ແລະ ລະບົບບັນຍັດຕ່າງໆ ທີ່ຄົບຖ້ວນສົມບູນ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຍັງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຮັກສາຈາກການບິດເບືອນຕະຫຼອດມາ,
ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕ້ອງຍອມຮັບວ່ານີ້ຄືຄຳເວົ້າຂອງອັລລໍຫ໌.

ດັ່ງນັ້ນ,
ການສັດທາຕໍ່ສິ່ງທີ່ຖືກກ່າວໄວ້ໃນຄັມພີອັລກຸຣອານຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ທາງເລືອກດ້ານຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຫາກເປັນການຕັດສິນໃຈທີ່ອີງໃສ່ປັນຍາ
ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບຫຼັກເຫດຜົນໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຈິງ.

ອັລລໍຣ໌ ຊົງໄດ້ຊີ້ແຈງໄວ້ໃນພຣະມະຫາຄຳພີອັລກຸຣອານວ່າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສ້າງເຮົາຂຶ້ນມາໂດຍບໍ່ມີປະໂຫຍດ,
ຫາກແຕ່ພຣະອົງຊົງສ້າງເຮົາມາເພື່ອການເຄົາລົບບູຊາພຣະອົງ.

ແລະ ອັລລໍຣ໌ໄດ້ບອກເຮົາໃນຄຳພີກຸຣອານວ່າ ແທ້ຈິງແລ້ວ ຊີວິດໃນໂລກນີ້ທີ່ພວກເຮົາກຳລັງດຳລົງຢູ່ນັ້ນ
ເປັນພຽງແຕ່ໄລຍະເວລາຊົ່ວຄາວສັ້ນໆ ທີ່ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນໄວໆນີ້, ແຕ່ຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ເປັນນິລັນດອນນັ້ນແມ່ນຊີວິດໃນໂລກໜ້າ
ເມື່ອບັນດາຜູ້ສັດທາໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນ ແລະ ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດສັດທາໄດ້ເຂົ້ານາຣົກ.

ພຣະຜູ້ສ້າງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສ້າງພວກເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ມີວ່າງເປົ່າ ຍ່ອມຊົງສາມາດຢ່າງແນ່ນອນທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດຄືນຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍ, ແລະ ໃນບັນດາສັນຍານຕ່າງໆຂອງອັລລໍຫ໌ທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຮົາໃນຈັກກະວານນີ້, ເຮົາໄດ້ເຫັນຫຼັກຖານທີ່ເປັນຮູບປະທຳເຖິງຄວາມສາມາດອັນໄຮ້ຂີດຈຳກັດຂອງພຣະອົງໃນການໃຫ້ຊີວິດແກ່ສິ່ງທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ; ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງນຳເອົາໄຟອອກຈາກຕົ້ນໄມ້ທີ່ຂຽວສົດ (ໝາຍເຖິງການຈຸດໄຟຈາກກິ່ງກ້ານໃບໄມ້ທີ່ຍັງມີນ້ຳຢູ່), ແລະ ຊົງນຳເອົາພືດພັນ ແລະ ໝາກໄມ້ອອກຈາກແຜ່ນດິນທີ່ແຫ້ງແລ້ງ (ໝາຍເຖິງການເຮັດໃຫ້ພືດເຕີບໃຫຍ່ບົນພື້ນດິນທີ່ເບິ່ງຄືບໍ່ສາມາດຈະມີຊີວິດໄດ້) , ແລະ ຊົງສ້າງຕົວອ່ອນໃນຄັນຂອງມານດາຈາກເຊື້ອອະສຸຈິພຽງຢົດດຽວ, ພຣະອົງຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງກໍຍ່ອມຊົງສາມາດທີ່ຈະໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວຟື້ນຄືນຊີບ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາອອກຈາກຫລຸມຝັງສົບຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຮັບການຕອບແທນໃນວັນກິຍາມະຫ໌.

ແທ້ຈິງແລ້ວ ອັລລໍຫ໌ນັ້ນຊົງອານຸພາບເໜືອທຸກສັບພະສິ່ງ, ແລະ ມັນຄືຄວາມອະທຳ ແລະຄວາມບໍ່ຍຸດຕິທຳ ທີ່ຊີວິດຂອງຜູ້ກົດຂີ່ ແລະ ຜູ້ຖືກກົດຂີ່ຈະສິ້ນສຸດລົງ ໂດຍປາສະຈາກການສອບສວນ ແລະ ການຕອບແທນ.

ມະນຸດອາດຈະຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງເປັນສາສະໜາອິສລາມ ແລະ ບໍ່ແມ່ນສາສະໜາອື່ນໆ?

ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດແຕກຕ່າງຈາກສັບພະສິ່ງຖືກສ້າງທັງຫຼາຍຢ່າງເດັ່ນຊັດທີ່ສຸດນັ້ນກໍຄື ສະຕິປັນຍາ, ເຊິ່ງມີໜ້າທີ່ໃນການຄິດໄຕ່ຕອງ ແລະ ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງ.

ອິສລາມຄືສາສະໜາທີ່ສອດຄ່ອງກັບສາມັນສຳນຶກ ແລະ ທຳມະຊາດອັນບໍລິສຸດ,
ໂດຍໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ສົມເຫດສົມຜົນຕໍ່ຄຳຖາມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກ່ຽວກັບການມີຕົວຕົນ: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຢູ່ທີ່ນີ້? ຈຸດປະສົງຂອງການມີຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ? ແລະ ຊະຕາກຳຫຼັງຄວາມຕາຍແມ່ນຫຍັງ?

ອິສລາມຕັ້ງຢູ່ເທິງພື້ນຖານຂອງການມອບການເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ຜູ້ສ້າງພຽງອົງດຽວ ແລະ ການປະຕິຍານວ່າບໍ່ມີຜູ້ທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບພັກດີອື່ນໃດນອກຈາກອັລລໍຫ໌, ເຊິ່ງການປະຕິຍານນີ້ເປັນຄຳປະຕິຍານທຳອິດ ແລະ ເປັນຮາກຖານຂອງການສັດທາໃນອິສລາມ, ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີຜູ້ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບພັກດີຢ່າງແທ້ຈິງນອກຈາກອັລລໍຫ໌ພຽງອົງດຽວ.

ແລະ ຄຳປະຕິຍານນີ້ ປະກອບດ້ວຍ:

ເຕົາຮີດ:
ຄືການເຊື່ອສັດທາຕໍ່ພຣະເຈົ້າທີ່ສົມຄວນແກ່ການເຄົາລົບພັກດີພຽງພຣະອົງດຽວ, ບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຮ່ວມພາຄີກັບພຣະອົງ, ພຣະອົງບໍ່ມີບຸດ, ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດສະເໝີເໝືອນພຣະອົງ.

ການປະກາດຕົນບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີຣິກ:
ຄືການປະຕິເສດບັນດາຮູບປັ້ນ ແລະ ພະເຈົ້າທັງຫຼາຍທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ.

ສາສະໜາອິດສະລາມໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມີການສັດທາຕໍ່ສາດສະດາທຸກທ່ານ,
ດັ່ງນັ້ນຊາວມຸສລິມຈຶ່ງເຊື່ອຕາມທີ່ອັລລໍຫ໌ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄຳພີກຸຣອານວ່າ ພຣະເຍຊູຄືບ່າວຂອງອັລລໍຫ໌ ແລະ ເປັນສາດສະດາທູດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ທ່ານບໍ່ແມ່ນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ; ເພາະວ່າອັລລໍຫ໌ນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ພຣະອົງຊົງຢູ່ເໜືອການທີ່ຈະມີພັນລະຍາ ຫຼື ລູກ, ໂດຍທີ່ພຣະອົງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເພິ່ງພາກັບສິ່ງໃດໆ ທັງສິ້ນ.
ອັລລໍຫ໌ໄດ້ບອກພວກເຮົາໃນຄຳພີກຸຣອານວ່າ
ພຣະເຍຊູເປັນສາດສະດາພຽງທ່ານໜຶ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານປາຕິຫານຫຼາຍຢ່າງໃຫ້ແກ່ທ່ານ ແລະ ໄດ້ສົ່ງທ່ານມາເພື່ອເຊີນຊວນຜູ້ຄົນຂອງທ່ານໃຫ້ນັບຖືບູຊາອັລລໍຫ໌ພຽງຜູ້ດຽວບໍ່ມີຜູ້ອື່ນມາທຽບຄຽງ.
ພຣະອົງຍັງໄດ້ບອກອີກວ່າ
ພຣະເຍຊູບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຄົນມາເຄົາລົບບູຊາຕົນເອງ ແຕ່ກັບກັນນັ້ນໂຕຂອງທ່ານເອງກໍ່ໄດ້ເຄົາລົບບູຊາພຣະຜູ້ສ້າງຂອງທ່ານ; ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຫາກເຈົ້າຕ້ອງການທີ່ຈະເປັນຜູ້ສັດທາຕໍ່ພຣະເຍຊູຢ່າງແທ້ຈິງໃນແບບທີ່ອັລລໍຫ໌ພໍພຣະໄທແລ້ວ,
ທ່ານກໍ່ຕ້ອງເຂົ້າມາຮັບເອົາສາສະໜາອິດສະລາມ.

ອັລລໍຫ໌ໄດ້ບອກເຮົາໃນອັລກຸຣອານວ່າ ພະເຍຊູໄດ້ສັ່ງສອນປະຊາຊົນຂອງທ່ານໃຫ້ເຄົາລົບບູຊາຕໍ່ອັລລໍຫ໌ພຽງຜູ້ດຽວ ແລະ ໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ບູຊາສິ່ງອື່ນໃດທຽບຄຽງກັບພຣະອົງ.

ມັນສົມເຫດສົມຜົນບໍ່ ທີ່ຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາຈະບູຊາສິ່ງມີຊີວິດທີ່ຄ້າຍຄືກັບຕົນເອງ, ທີ່ຫິວແລະ ກະຫາຍ ແລະ ບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນຕົນເອງຈາກຄວາມຕາຍ ຫຼື ໄພອັນຕະລາຍໄດ້?ມະນຸດເອີຍ!!! ເຈົ້າຈະບູຊາພະເຍຊູ ບຸດຂອງນາງມາຣີຍໍາ ໄດ້ແນວໃດ ໃນເມື່ອທ່ານເປັນພຽງມະນຸດຄົນໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງການອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ, ແລະ ເຄີຍຫັນໜ້າໄປຫາຜູ້ສ້າງຂອງຕົນເພື່ອອະທິຖານ! ສະຕິປັນຍາຈະສາມາດຈິນຕະນາການໄດ້ບໍວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະອະທິຖານໃຫ້ຕົວເອງ? ບໍ່ແມ່ນດອກລືວ່າ ອັລລໍຫ໌ຄືຜູ້ຊົງມີຄຸນລັກສະນະແຫ່ງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ຊົງເປັນໜຶ່ງດຽວໃນຄວາມສົມບູນແບບຂອງພຣະອົງ, ປາສະຈາກສິ່ງປຽບທຽບແລະສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄື, ແລະ ທຸກສິ່ງໃນຈັກກະວານລ້ວນຢູ່ພາຍໃຕ້ອໍານາດແລະການປົກຄອງຂອງພຣະອົງ?

ມັນຈະເປັນໄປໄດ້ແນວໃດ ທີ່ຜູ້ສ້າງຊັ້ນຟ້າທັງຫຼາຍ ແລະ ແຜ່ນດິນ ຈະຫຼຸດຕົວລົງມາເກີດເປັນເດັກນ້ອຍ, ຈາກນັ້ນກໍມອບຕົວເອງໃຫ້ກັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງສ້າງເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຄຶງທ່ານໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ?

ແທ້ຈິງແລ້ວ ຜູ້ທີ່ຖືກຄຶງ ແລະ ຖືກຂ້າຄືມະນຸດທີ່ຕ້ອງຕາຍ, ສ່ວນຜູ້ສ້າງນັ້ນ ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງມີຊີວິດນິລັນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຕາຍ, ຜູ້ຊົງດໍາລົງຢູ່ດ້ວຍພຣະອົງເອງ ທີ່ບໍ່ເຄີຍເງົານອນ ແລະ ບໍ່ເຄີຍນອນ.

ມັນບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມສົມບູນໃນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່

ແລະ ສະຫງ່າງາມຂອງພຣະອົງບໍ່ທີ່ຈະຕ້ອງປາສະຈາກເລື່ອງເຊັ່ນນີ້?

ອັລລໍຫ໌ໄດ້ບອກພວກເຮົາໃນພຣະມະຫາຄໍາພີອັລກຸຣອານວ່າ ສາດສະດາທູດທຸກທ່ານໄດ້ນໍາເອົາຄໍາສອນອັນດຽວກັນມາຄືການຮຽກຮ້ອງປະຊາຊາດຂອງພວກເຂົາໄປສູ່ການເຄົາລົບບູຊາຕໍ່ອັລລໍຫ໌ພຽງຜູ້ດຽວ ບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງອື່ນທຽບຄຽງໄດ້. ແຕ່ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ບາງຄົນຂອງພວກເຂົາເອງໄດ້ບິດເບືອນຄໍາສອນອັນເປັນອໍານະຕະນີ້, ພວກເຂົາໄດ້ດັບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການນັບຖືອັລລໍຫ໌ອົງດຽວທີ່ບັນດາສາດສະດາໄດ້ນໍາມາ.

ດັ່ງນັ້ນ ອັລລໍຫ໌ຈຶ່ງໄດ້ສົ່ງສາດສະດາທ່ານສຸດທ້າຍຄືນະບີມຸຮັມມັດ ມາ ແລະ ໄດ້ປະທານພຣະມະຫາຄໍາພີອັລກຸຣອານລົງມາໃຫ້ແກ່ທ່ານເພື່ອຟື້ນຟູຄໍາສອນເລື່ອງການນັບຖືຕໍ່ອັລລໍຫ໌ອົງດຽວທີ່ບັນດາສາດສະດາທູດທຸກທ່ານກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ນໍາມາ.

ແລະ ໃນບົດສົ່ງທ້າຍນີ້ ຂໍກ່າວແກ່ມະນຸດທັງຫຼາຍວ່າ:

ແທ້ຈິງສາສະໜາອິສລາມແມ່ນສາສະໜາແຫ່ງສະຕິປັນຍາ ແລະ ທໍາມະຊາດດັ້ງເດີມ, ແລະ ເປັນສາສະໜາດຽວທີ່ພຣະຜູ້ສ້າງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຊົງກໍານົດໃຫ້ແກ່ມວນມະນຸດ;

ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ມີສະຕິປັນຍາທີ່ຈະຕ້ອງຮີບຮ້ອນເຂົ້າຮັບສາສະໜາອິສລາມ ໂດຍການສັດທາຕໍ່ອັລລໍຫ໌ວ່າພຣະອົງຄືພຣະຜູ້ອະພິບານ, ແລະ ສັດທາວ່າອິສລາມຄືສາສະໜາຂອງຕົນ, ແລະ

ສັດທາໃນມຸຮໍາມັດວ່າເປັນສາສະນະທູດ, ແລະ ນີ້ຄືສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ມະນຸດບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້; ເພາະວ່າອັລລໍຫ໌ຈະຊົງສອບສວນເຂົາໃນວັນກີຍາມະຫ໌ກ່ຽວກັບການຕອບຮັບຕໍ່ບັນດາສາສະນະທູດ;

ໃຜກໍຕາມທີ່ເປັນຜູ້ສັດທາ ລາວຈະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ແລະ ຄວາມສໍາເລັດຢ່າງໃຫຍ່, ແລະ ໃຜກໍຕາມທີ່ເປັນຜູ້ປະຕິເສດຄວາມສັດທາ ລາວຈະຕ້ອງປະສົບກັບການຂາດທຶນຢ່າງຊັດເຈນ.

ຖ້າຫາກທ່ານກໍາລັງຊອກຫາຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໄຊຊະນະໃນໂລກໜ້າ, ກໍ່ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າການຕັດສິນໃຈທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ໃນຊີວິດຂອງທ່ານກໍ່ຄືການເຂົ້າຮັບອິສລາມ. ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງເຮັດກໍຄືການກ່າວຄໍາເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຈິງໃຈ ແລະ ເຊື່ອໝັ້ນ: “ອັຊຮະດຸ ອັລລາ ອີລາຮະ ອິລລັລລໍຫ໌, ວະອັຊຮະດຸ ອັນນະ ມຸຮໍາມະດັນ ຣໍສູລຸລລໍຫ໌” (ຂ້ອຍຂໍປະຕິຍານວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດທີ່ຄວນແກ່ການເຄົາລົບພັກດີຢ່າງແທ້ຈິງ ນອກຈາກອັລລໍຫ໌, ແລະ ຂ້ອຍຂໍປະຕິຍານວ່າມຸຮໍາມັດເປັນສາສະນະທູດຂອງອັລລໍຫ໌),

ຈາກນັ້ນກໍ່ເລີ່ມສຶກສາສາສະໜາຂອງທ່ານ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ຄໍາປະຕິຍານທັງສອງໄດ້ກໍານົດໄວ້ ຄືການສັດທາຕໍ່ອັລລໍຫ໌ ແລະ ສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ ພ້ອມທັງການຍຶດໝັ້ນໃນຫຼັກການປະຕິບັດຂອງອິສລາມ.

ຈົ່ງກ່າວມັນອອກມາໃນຕອນນີ້, ຢ່າໄດ້ລັງເລໃຈ; ເພາະຄວາມຕາຍນັ້ນອາດຈະມາເຖິງຢ່າງກະທັນຫັນ,

ດັ່ງນັ້ນຢ່າເລື່ອນການຕັດສິນໃຈທີ່ສຳຄັນຍິ່ງນີ້, ຢ່າເປີດໂອກາດໃຫ້ມານຮ້າຍໄຊຕອນມາຫັນເຫເຮົາອອກຈາກຄວາມດີງາມ, ຈົ່ງກ້າຫານ, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນເສັ້ນທາງຂອງເຮົາສູ່ແສງສະຫວ່າງ ແລະ ແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ຈົ່ງຕັດສິນໃຈດຽວນີ້, ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຊີວິດໃໝ່ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ.

ຂ້ອຍຂໍປະຕິຍານວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລໍຫ໌, ແລະ ຂ້ອຍຂໍປະຕິຍານວ່າ ມຸຮຳມັດນັ້ນເປັນຣໍສູລຂອງອັລລໍຫ໌

الفهرس

ເຈົ້າເຄີຍຖາມຕົວເອງບໍ່? ໃຜແມ່ນຜູ້ສ້າງໂຕເຈົ້າ? ແລ້ວສ້າງມາເພື່ອຫຍັງ? ແລ້ວຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ? 2
ເຈົ້າເຄີຍຖາມຕົວເອງບໍ່? ໃຜແມ່ນຜູ້ສ້າງໂຕເຈົ້າ? ແລ້ວສ້າງມາເພື່ອຫຍັງ? ແລ້ວຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກຄວາມຕາຍ? 2
ແລະ ໃນບົດສົ່ງທ້າຍນີ້ ຂໍກ່າວແກ່ມະນຸດທັ້ງຫຼາຍວ່າ: 17

lo459v2.0 - 06/09/2026